

[Justitsministeren.]

Bestemmelser i øvrigt — altsaa Umiddelbarhedsprincippet og Anklageprincippet med Partsafhøring — gennemføres, vil der af de ovennævnte Merudgifter kunne spares ca. 30 000 Kr. til Doms mændene og 10 000 Kr. til Listerne, hvorhos Udgifterne til Retterne og Forsvarerne antagelig vil kunne nedbringes lidt, saa at den samlede Merudgift i Stedet for 192 000 Kr. vilde blive ca. 135 000 Kr. eller 57 000 Kr. mindre.

Statens samlede aarlige Udgift til Justits- og Politivæsenet udgør ca. 12 000 000 Kr., og 192 000 Kr. udgør 1,6 pCt. deraf.

Forslagets Bestemmelser vil medføre forskellige *Besparelser* særlig paa Grund af Indskrænkning i Protokollationen i Retten, Forenkling af Nævningeudtagelse og Afskaffelse af de nu i Straffesager benyttede Ekstrakter, uden at det dog lader sig angive nøjere, hvor stort et Beløb det vil dreje sig om; men det vil neppe blive ubetydelige Beløb.

B. De kommunale Kasser.

1. Merudgift til Vidnegodtgørelse	40 000 Kr.
2. Merudgift til offentlige Forsvarere	70 000 —

I alt. . . 110 000 Kr.

De kommunale Kasser afholder Halvdelen af Udgifterne til offentlige Forsvarere.

I Lovforslagets § 3 bestemmes det, at Loven skal træde i Kraft samtidig med Borgerlig Straffelov af 15. April 1930. Dette staar i Forbindelse med, at der, naar den nye Straffelov træder i Kraft, nødvendigvis maa gennemføres en Række Ændringer i Retsplejeloven, og disse Ændringer maa altsaa i hvert Fald sættes i Kraft samtidig med den nye Straffelov. Men naar Domsmandsinstitutionen indføres, vil det rimeligste være, at ogsaa dette sker samtidig med Straffelovens Ikrafttræden, saaledes at Doms mænd straks fra første Færd kan komme til at deltage i Arbejdet med at føre Straffeloven ud i Livet.

Det er mit Haab, at det Lovforslag, som jeg her har den Ære at anbefale, efter at det er blevet vedtaget i Folketinget, vil kunne naa at blive gennemført i Rigsdagen i denne Samling. Adskillige af Lovforslagets Bestemmelser tiltrænges meget i Praksis, og flere af Forslagene har allerede maattet vente alt for længe paa at blive gennemført. Adskillige Bestemmelser har Aar for Aar været optaget i Lovforslaget og blev ogsaa i Samlingen 1928—29 vedtaget enslydende af begge Rigsdagens Ting. Jeg

skal her henvise til Forslagene til §§ 6, 39, 55, 4de Stykke, 225 Nr. 6, 268 Litra f. og h., 270, jfr. 325, 332, 336, 394, jfr. 417 og 441, 424, jfr. 982, 441, 3die Stykke, jfr. 665, 443, 449, 459, 466, 467, 481, 555, 593, 3die Stykke, 609, jfr. 628 og 645. Nogle af disse Bestemmelser gaar endog helt tilbage til Lovforslaget 1923—24. Dette gælder f. Eks. Forslagene til § 441, 3die Stykke, og § 665 om, at der i borgerlige Sager kan gives Tilladelse til Kære i 3die Instans. Hver Gang der rejses Krav om en eller anden i Praksis tiltrængt Ændring i Retsplejeloven, er man jo i de senere Aar gaaet den Vej at indflette Ændringen i det Lovforslag, som aarligt fremsættes i Rigsdagen, saaledes at den kommer til at dele Skæbne med dette. Naar da dette Lovforslags Færdigbehandling i Rigsdagen Aar for Aar mislykkes, vil man se, at der paa den Maade er en hel Del praktiske Ændringer i Loven, som sinkes i at blive gennemført. I det lange Løb er en saadan Fremgangsmaade naturligvis meget uheldig, og det maa derfor meget haabes, at man nu snart kan naa et endeligt Resultat.

Dertil kommer endnu yderligere, at den nye Straffelov vil træde i Kraft senest den 1. Januar 1933, og at der som Følge heraf inden dette Tidspunkt nødvendigvis skal gennemføres en Række Ændringer i Retsplejeloven som f. Eks. i Bestemmelserne om Afgrænsningen af Nævningesagerens Omraade. Disse Ændringers Gennemførelse taaler altsaa nu ikke megen Udsættelse, men det vilde da være overordentlig heldigt, om man kunde faa hele Lovforslaget ført igennem i Rigsdagen, saa at der ikke stadig i de kommende Aar skal være Nødvendighed for at fremsætte nye Forslag om Ændringer i Retsplejeloven, hvilket vil være uheldigt bl. a. ogsaa af den Grund, at Retsplejelovens Tekst derved forandres, saa at den Oprykning af Loven, som det er Meningen at foretage, derved vil tabe i Værdi og praktisk Brugbarhed.

Jeg tror, at det praktiske Retsliv i Danmark i højeste Grad trænger til en samlet ny Retsplejelov, og da der nu foreligger et Lovforslag med klare Bestemmelser og et udmærket Indhold, vedtaget med stort Flertal i Folketinget, er det mit Haab, at dette Lovforslag maa møde en vidtstrakt Velvillie fra det høje Landstings Side, saaledes at det endelige gunstige Resultat kan naas til Foraaret.

Rytter: Den højtærede Justitsminister fremkom jo med en historisk Redegørelse, og jeg kan derfor i den Henseende fatte mig